

DROBIŽ

ŠOLSKO LETO 2014 / 2015
ŠTEVILKA 1

DROBIŽ je šolsko glasilo učencev
od 3. do 5. razreda
OŠ FRANCETA PREŠERNA KRANJ,
Podružnica Kokrica

UREDNIŠKI ODBOR:

Klara Lombar,
Lara Gros, Lara Škulj,
Anja Kapljič, Živa Kovačič, Alja
Hudoklin, Tisa Sitar, Tina
Podpeskar, Glorija Atanasov

Mentorica: Anita Žibrek, prof. RP

LOKACIJA IN DATUM IZDAJE
DROBIŽA:
Kokrica, junij 2015

Slika na naslovnici:
Tim S., 5. č

Namesto uvoda

Pride Janezek iz šole in reče očetu: »Oči, oči, imam dobro in slabo novico.«
Očku ob sinovih besedah skoraj slabo postane, pa se vseeno potrudi ostati zbran. »Povej najprej slabo,« se odloči očka. Janezek junaško: »V šoli sem razbil okno.«
Očka, malo manj, da od vsega hudega ne zleze vkup... No, vseeno mu uspe obdržati se na nogah. Saj ga vendar čaka še dobra novica, ki mu bo pomagala 'preživeti'!
»Pa dobra?« se očku kljub vsemu zatrese glas. Janezek veselo, da je le kaj: »Lahko plačuješ na obroke.«

Vaš Drobiž

Bodi tulipan

Na svet pokukala marjetica je
in zrasla med tulipani je.
Tulipane je prosila in
tako družbo je dobila.

Druži se z nami in
tulipan bodi.

Tulipan, ki nikoli
ni zaspan.

Postala bom tulipan,
tisti, ki dejaven je
čez cel ta dan.
Cvet bom vesel,
ne bom pa noben plevel.

Potem en tulipan
skočil je v vrtni lonec.
In veselega prijateljstva
je konec.

David in Gal iz 4. č razreda

Rok,
5.č

Kakšna je moja domišljjska šola

Je velika kot muzej. Barve je rumene, streha pa je rdeča. Je zelo čista. Ima veliko knjižnico in velika okna. Na strehi so narisane igrače. Tam ima tudi štorclja svoje gnezdo.

Maja Martinek, 3. č

DROBIŽ

NARCISA

NARCISA ROŽA JE RUMENA,
POLNA ZDRAVJA IN ZELENA.

NARCISA RUMENA JE ZATO,
KER TROBENTICA VABI JO
NA ZLATO.

NARCISA MOGOČE JE DOBRA ZA ČAJ,
SAJ OD TEGA DOBIŠ LEP ZNAČAJ.

NARCISA ROŽA JE OD FARE,
SAJ JE ZELO LEPE POSTAVE.

NARCISA V VAZI NARAVNOST STOJI,
KER IMA SOSEDE TROBENTICE TRI.

MAKS IN PATRIK IZ 4. Č RAZREDA

Recept za kremasto čokoladno torto

Potrebujete 225 gramov čokolade s 70 odstotki kakava, 3 dl sladke smetane in 2 žlici kakava v prahu.

Postopek je naslednji: čokolado razlomite na koščke in jo stopite v posodi nad rahlo brbotajočo vodo. Segrejte smetano, nato jo primešajte topli čokoladi. Obod modela za torte s premerom 15 cm postavite na plitev, raven krožnik. Zmes vlijte v obod in jo za eno uro postavite v hladilnik. Preden odstranite obod, namočite kuhinjsko krpo v zelo vročo vodo in jo za dve minuti ovijte okoli oboda. S tem malce stopite zunanji del torte, da obod lažje snamete. Vidite, ni preveč zahtevno. Zato svetujem, da poskusite ustvariti tole sladico.

Vid, 3. č

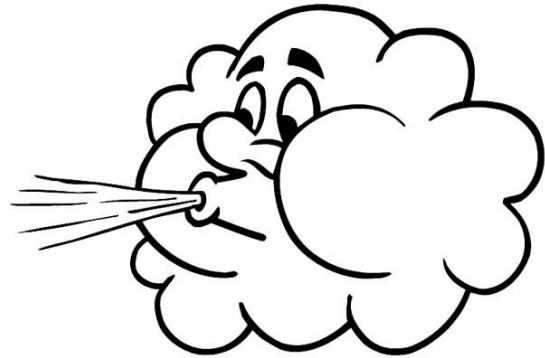
Tjaša, 4.č

Pomladni veter

Pomladni veter je pihljal
in je travico zrahljal.
Tam so se kravice pasle,
pa nove trobentice so zrasle.

Z vetrom sem se igrala
in prešerno se smejala.
Sem peła in se vrtela
in še pa še pa še...

Alja, 5. c

Prijateljstvo med cveticami

Nekega dne sem se spremenila v narciso. Kar zgodilo se je!

Šla sem na travnik, tam me je ogovorila neka cvetlica. Vprašala sem jo, kdo je ona, pa mi je rekla, da jo kličejo marjetica. Najprej se mi je zdelo to poimenovanje zelo čudno, potem sem se navadila. V redu, pa naj bo marjetica. Povedala sem ji, da sem jaz narcisa. Njej pa se je takšno poimenovanje za mojo vrsto zdelo čisto običajno.

Pravzaprav simpatično.

Toliko časa sva se pogovarjali, da je nastopilo že popoldne. Tedaj pa je prišel neki gospod z zelo čudno napravo. Videli sva, da je začel kositi vse rastline na travniku. Ojoj, to pa ne!

Tekli sva in tekli, vmes sva srečali oso, ki naju je hotela celo pičiti. Na srečo sva se ji uspešno izognili. Prav tako uspešno pa sva pobegnili neki ženski, ki naju je hotela vzeti za vazo. Slednjič sva se izmuznili v gozd. Tam sva se nadihali svežega zraka in popili nekaj kapljic rose. Tisti gozd je postal najin novi dom.

V njem živiva srečno in upava, da bo tako ostalo do konca najinih dni.

Iza, 4. č

Maja, 3.c

Moja hiša

Naša hiša je stara in majhna. Zunanje stene so bele barve, okna in vrata pa so rjava ter narejena iz lesa. Streha je črne barve z majhnim dimnikom. Okoli hiše je veliko prostora. Pred hišo imamo sadovnjak in vrt, za hišo pa sta dva pesjaka in velik travnik, kjer se otroci radi igramo. Ob robu travnika je gnezdo štorčlj. Otroci radi pobiramo njihova peresa. Za hišo je tudi stara lopa, kjer spijo naši štirje mucki in dihur. Najbolj pa mi je všeč stara jablana, po kateri radi plezamo. Ima celo stopničke, da lažje plezamo nanjo.

Maja, 3. c

Kaj prinese nam pomlad

Ko pomlad se prebudi,
tulipan lepo se razcveti.
Lahko je rdeč ali rumen,
list pa vedno je zelen.
Rad imej tulipane in cvetlice,
pa seveda tudi vse lebdeče ptice.
Ko zagledaš tulipan,
lepo pozdravi ga z dober dan.
Lahko si dobre volje;
ko vidiš tulipan,
vse je lahko najbolje.
Ko vidiš ta prelepi cvet,
zavrti se ves naš svet.

Žiga in Luka iz 4. č razreda

Tajda, 3.č

DROBIŽ

Tulipan in čebelice

Ko čebulica se zbudi, se tulipan rodi.
Ko sonce rumeno vstane, zaspane si oči pomane.
Če zagledamo tulipan,
naše skrbi odnese daleč stran.
Lep je tulipanov cvet,
čebele v njem nabirajo med.
Potem pa čebelic več ni in
tulipan oveni.

Tinkara, 4. č razred

Dogodek s kačo

Pogumna sem bila takrat, ko so mi za vrat in čez ramena dali kačo. Bilo je v Nemčiji, v Hiši reptilov. Zgodilo se je pred dvema letoma. Tam notri sem videla še veliko drugih kač, pajkov in dva kameleona. Mamí se je bala kač, jaz pa sem ji povedala, da ima kača mehko in suho kožo. Potem sem ji povedala še, da so nekatere kače strupene. Takšna je na primer kobra, ki je píčila Kleopatro.

Píka Tomaja, 3. č

Tia,
4.č

Potovanje v Tadžikistan

Odločili smo se, da gremo na potovanje v Tadžikistan. Najprej smo kupili star avto, uredili víze in druge papirje. Od doma smo se odpravili 5. júlija leta 2014. Prvi dan smo prišli do bolgarske meje. Čez mejo se nam ni bilo treba ustavljati. Naslednji dan smo prišli že do Turčije. En dan smo bili v Istanbulu. Tam smo si ogledali bazar in muzeje. Ko smo odhajali iz Istanbula, smo prečkali Bosporsko ožino, mejo med Evropo in Azíjo. V Azíji popíjajo veliko črnega čaja, tudi mi smo ga pili vsak dan. V Turčiji smo pili tudi 'ajran'. To je neke vrste jogurt. Turčija je zelo velika. Do Irana smo se vozili še tri dni. Ko smo prišli v Iran, smo takoj opazili, da je drugačen. Ljudje se drugače oblačijo in imajo drugo vero. Tam morajo biti ženske nujno zakrite. Ravno v tistih dneh so imeli ramadan, zato smo težko prišli do hrane. Prva postaja v Iranu je bil Tabriz. V Tabrizu smo si ogledali bazar in Kandavan. To je mesto v skalah. V Tabrizu smo tudi večerjali v tradicionalni iranski restavraciji. Bili smo v Alamutovi dolini, kjer smo se povzpeli na grad. Iranci so zelo prijazni ljudje, ki radi pomagajo in za pomoč nočejo sprejeti denarja. So tudi gostoljubni in radovedni. Pot smo nadaljevali skozi puščavo. Eno noč smo prespali v oazi. Tam smo srečali dva francoska popotnika in nabrali puščavski pesek. Zadnje iransko mesto se je imenovalo Mašad. To je muslimansko romarsko središče. Tam so verska pravila zelo stroga. Prijazni gospod nam je razkazal ogromno svetišče. Ker nismo muslimani, v nekatere dele nismo imeli vstopa. Pot smo nadaljevali proti turkmenistanski meji. Tja smo prišli prepozno, zato je bila meja že zaprta. Prespali smo kar pri meji v avtu. V Turkmenistanu je bilo prvo mesto, kjer smo se ustavili, Ašgabat. To je mesto, kjer so vse zgradbe narejene iz belega marmorja. Pot smo nadaljevali v Meru. Tam je bilo 48 stopinj Celzija in videli smo kamele v naravi. Naprej smo šli v Uzbekistan, kjer smo si ogledali Bukharo in Samarkand. Obe mestí sta zelo lepi in polni bazarjev in mošej. Nato smo se peljali proti tadžikistanski meji. Tam nas sprva niso hoteli spustiti čez, a na koncu smo le prišli. Na poti do Dušambeja smo si ogledali še jezero Iskanderkul. Morali smo iti še skozi tunel Anzob, to je tunel pogube. Naslednji dan smo prispeli v Dašam, kjer smo podarili avto dobrodelni organizaciji. Tam smo počivali en dan, nato smo imeli let domov. Trikrat smo zamenjali letalo. Domov smo prišli sredi noči.

Izabela, 3.č

Lara Š., 5. č

INTERVJU Z UČITELJICO PETRO

UČENCI, KI OBISKUJEJO NOVINARSKI KROŽEK, SO OPRAVILI INTERVJU Z UČITELJICO PETRO ŽONTAR.

TAKOLE SO SPRAŠEVALI; IN SEVEDA DOBIVALI TAKŠNE ODGOVORE:

KOLIKO LET ŽE VODITE KROŽEK NEMŠKE URICE?

NEMŠKE URICE POUČUJEM LETOS PRVIČ.

KOLIKO OTROK OBISKUJE TA KROŽEK?

DVANAJST TRETJEŠOLCEV.

KOLIKO LET STE SE VI UČILI NEMŠČINO?

DEVET LET.

ALI POLEG NEMŠČINE GOVORITE ŠE KATERI DRUGI JEZIK?

JA, ANGLEŠČINO IN HRVAŠČINO.

ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA KROŽEK NEMŠČINE?

NEMŠČINA ME JE ZANIMALA ŽE V OTROŠTVU, VELIKO SEM GLEDALA NEMŠKE TELEVIZIJSKE PROGRAME. NEMŠČINA JE BILA MOJ PRVI TUJI JEZIK, KI SEM SE GA UČILA V ŠOLI. ŠE DANES RADA PREBEREM KAKŠNO NEMŠKO REVIJO.

STE ŽE BILI KDAJ V NEMČIJI?

BILA SEM V BERLINU, OBISKALA SEM TAMKAJŠNJI ŽIVALSKI VRT, SPOZNALA MESTO.

KATERI JE BIL VAŠ NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET, KO STE ŠE HODILI V OSNOVNO ŠOLO?

VEČ JIH JE BILO: MATEMATIKA, TUJI JEZIKI, SLOVENŠČINA IN ŠPORT.

KATERI FILM JE BIL (ALI JE ŠE) VAŠ NAJLJUBŠI?

DVA FILMA STA BILA: NAJINI MOSTOVI IN RAZREDNI SOVRAŽNIK.

KATERO ALI KAKŠNO GLASBO IMATE RADI?

POSLUŠAM VSE ZVRSTI. NAJBOLJ ME POMIRI KLASIČNA GLASBA.

KAJ RADI POČNETE V PROSTEM ČASU?

UKVARJAM SE S ŠPORTOM IN BEREM KNJIGE.

INTERVJU SO OPRAVILI: ZOJA, ŽIGA, AJDA IN LARA IZ 4. C RAZREDA

Glorija, 5.c

Premagala sem strah

Nekega večera, ko je bila zunaj že tema, me je mami poslala v klet. Šla naj bi po perilo, ki je bilo v pralnem stroju. Bilo me je zelo strah, zato sem sklenila, da se bom le skrila. Ampak se mi je kmalu zazdelo, da to ni prav, zato sem se počasi odpravila v klet. Ko sem hotela prižgati luč, me je postalo zelo strah, vendar sem vseeno ostala pogumna. Končno sem prižgala luč, vzela perilo in kot blisk švignila po stopnicah navzgor. Ko sem stopila skozi vrata, sem jih hitro zaloputnila. Perilo sem nesla mamici. Mami pa me je vprašala, zakaj je to tako dolgo trajalo. Jaz sem se samo nasmehnila.

Jona, 3. č

Recept za pripravo čokolina

Saj ni težko pripraviti te sladke jedi, ampak moramo vseeno znati.

Potrebujemo 2dl mleka in sedem žlic čokolina.

Pripravimo globok krožnik. Vanj stresemo čokolino. Nato pogrejemo mleko, ki ga zlijemo v čokolino. Vse skupaj zmešamo. Dober tek!

Erik, 3. č

Eifflov stolp

Stoji v Parizu ob reki Seni. Je najvišja zgradba v Parizu in eden najbolj znanih svetovnih simbolov. Zgrajen je iz železnih drogov, natančneje iz 18038 kovinskih delov. Spojen pa je z dvema milijonoma in pol zakovic. Visok je 324 metrov. Tik pod vrhom je stolpič z balkonom premera 1, 6 metra. Do leta 2005 so ga že šestkrat prebarvali, saj jeklena konstrukcija zahteva nenehno vzdrževanje.

Erik, 3. č

Aljaž, 4.c

Hiša

Zjutraj hiša se prebudi in otroke gleda,
kako v šolo se jim mudi.
Vsi zaspani odkorakajo
in kakor četa vojakov po pločniku skakljajo.
Ko pa konec je pouka,
domov odhitijo
in nalogo naredijo.
Na okensko polico prileti ptička,
ki ima dva črvička.
Enega zanjo, enega za hišo.
A hiši ne diši črviček,
temveč črček.
Ptička črička ni imela,
je na vejo odhitela in zapela.

Glorija, 5. c

Maček Muri

Jaz sem Maček Muri.
V četrtek sem šel k Ažbetu domov. V dnevni sobi mi je predstavil svojega brata. Ažbetu sem pomagal pri domači nalogi, nato sva poslušala glasbo. V petek dopoldan je Ažbe odšel v šolo. Bilo mi je dolgčas, zato sem skozi okno opazoval ptičke, kako letijo in iščejo hrano. Ko se je Ažbe vrnil, sva šla ven na sneg. Imela sva se super. Nato je šel Ažbe na trening, jaz pa sem z njegovim bratom gledal risanke. Da bi lažje zaspal, mi je prebral Groznega Gašperja.
V soboto zjutraj smo dolgo spali. Kasneje smo se odpravili ven na sneg in vsi trije smo se zelo zabavali. Zvečer smo bili dolgo pokonci in gledali televizijo.
Nedelja je bila čudovita. Pojedli smo zajtrk in se nato sankali zunaj. Sijalo je sonce in imeli smo krasen, prijetno topel dan za norčije na snegu.

Ažbe, 3. c

Intervju s knjižničarko na Kokrici

Učenci, novinarji, so se pogovarjali tudi s knjižničarko, učiteljico Tadejo Murn. Na različna vprašanja so seveda dobili različne in zanimive odgovore.

Pa preberimo:

Koliko knjig približno je v šolski knjižnici?

2390 knjig.

Katerih knjig največ izposodite?

Lov na pošasti, različne slikanice.

Koliko knjig si en učenec lahko naenkrat izposodi?

Največ tri knjige.

Koliko časa imajo učenci lahko izposojeno knjigo?

Štrinajst dni, če pa ima knjiga veliko strani, še malo dlje.

Ali so otroci v knjižnici zelo glasni?

Ne, saj jih nikoli ni veliko v knjižnici naenkrat.

Koliko ugank ste že zastavili učencem na znan način, da sodeluje cela šola?

13 ugank.

Ali veliko učencev odgovarja na te uganke?

Zelo veliko.

Od kod dobite ideje za vse te uganke?

Kar izmislim si jih.

Ali učenci pogosto izgubijo svoje izkaznice?

Ne, najbrž dobro pazijo nanje.

Ali učenci pogosto izgubijo izposojeno knjigo?

To se zgodi redko.

Kaj se zgodi, če šolsko knjigo izgubiš?

Prineseš eno svojo.

Se vam zdi vaše delo v knjižnici naporno?

Ne, ker ga opravljam z veseljem.

Ste vi prebrali že veliko knjig?

Ja, veliko. V prostem času vedno rada berem.

Ste že kot otrok radi brali? Zakaj?

Tudi takrat sem že rada segala po knjigah. Ker te knjige pripeljejo v sanjski svet.

Kaj pa poleg branja še radi delate v proste času?

Rada ustvarjam.

Intervju so opravili: Lara, Zoja, Ajda, Pika in Žiga iz 4. c razreda

Tekmovanje v lepoti

Vse se je začelo v gozdu sredi jase. Bili so samo hrošči in gospodične hroščinje. Zbrali so se pred velikim odrom, na katerem je stal Amadeus Mozart. Na obrazu se mu je videlo, da nima časa cel dan. Ko so se gospodje hrošči in gospodične hroščinje končno umirili, je začel svoj nagovor: »Dragi gospodje in drage gospe. Tukaj ste se zbrali, da vam povem pomembno novico. Čez dva dni se bo začelo lepotno tekmovanje. Začelo se bo ob štirih zjutraj.«

Nato se je poslovil in odšel. Še nekaj časa so

klepetali o lepotnem

tekmovanju, nato pa so

gospodične hroščinje odhitele

domov pomerjat obleke. Seveda so se takoj odločile,

da bodo tekmovali na lepotnem tekmovanju.

»Magdalena Hrošček, Maja Hrošč, Manca Hroščin, Amanda Hroščana, Pika Hroščinja in Cvetka Hrošček,« je našteval gospod Amadeus Mozart.

»Pa začnimo!«

V prvi igri so morale hroščinje druga drugo naličiti.

»Do zdaj je vse dobro,« je rekel gospod Amadeus Mozart.

»Kaj pa je to?!« je vzkliknil.

»Amanda Hroščana je izločena. Magdalenco Hrošček je namreč naličila v osla. Njo pa je zadela kap.«

Ostale so samo še štiri lepotice. Druga naloga je bila, da so morale same sebe naličiti. Ko so končale, jih je gospod Amadeus Mozart šel pregledat. Ker je bila Amanda Hroščana izločena, je Mancija, ki se je želela naličiti v rožnato princesko, zamenjala barve. Namesto rožnate ji je nastavila rdečo, modro, rumeno in zeleno. Manca se je naličila v klovna in bila izločena iz lepotnega tekmovanja.

Tretja naloga za lepotice bila, da so si morale urediti prostor. Tokrat pa je Manca izločila Majo Tam, kjer je Maja nastavila ličila, je namreč Manca postavila zobno pasto in tam, kjer je dala Maja pudrnico, je dala Manca zobno ščetko. Ko je gospod Amadeus Mozart pogledal na Majino mesto, jo je takoj izločil iz tekmovanja.

Ostali sta še dve favoritki. Pika Hroščinja in Cvetka Hrošček. Morali sta naličiti gospoda Amadeusa Mozarta. Pika Hroščinja ga je naličila v baletko. Cvetka Hrošček pa ga je naličila v tigrja. Seveda je bilo gospodu Amadeusu Mozartu bolj všeč slika Cvetke Hrošček.

Dobila je trinajst zelenih glav, osemnajst korenčkov in nekaj tisoč evrov.

Tako je pri hroščih! Kako pa je pri vas? Adijo!

Iza, 4.č

Zoja, 4. c

Šola

Sredi žitnega klasja
naša šola je zrasla.
Učitelji pridno skrbijo,
da si znanje pridobimo.

V njo zelo rada hodim,
se včasih tudi kaj zmotim.
Potem mi učitelj pove,
kako ta zadeva gre.

V šoli radi se učimo,
še rajši pa se okoli nje podimo.
Se včasih tud' popoldan dobimo,
da skupaj najdemo kako rimo.

V njej sem se naučila veliko,
zato dobila sem odliko.
So naši učitelji krasni,
kadar prebirajo nam basni.

Sredi žitnega klasja,
naša šola je zrasla.
Znanje, ki sem ga v njej pridobila,
ga bom v življenju tudi uporabila.

Špela, 5. č

Opis žirafe

Žirafa je najvišja žival na svetu. Je kožne barve z lisami. Ima zelo mehko kožo. Zadaj ji maha dolg rep. Njen jezik je črne barve. Na nogah ima kopita, s katerimi lahko močno brcne. S svojim jezikom osmuka liste z drevesa. Živi v Savani. Spada med sesalce. Samica koti mladička skupaj z drugimi samicami. Vsaka žirafa ima edinstven vzorec lis, niti dve si nista enaki. Po tem vzorcu se žirafe med seboj prepoznavajo.

Ajda, 3. c

Ajda,
4.c

Presenečenje je uspelo

Zelo rad imam presenečenja. Včasih me presenetijo starši, brata ali kdo drug od sorodnikov. Tudi jaz rad koga presenetim, saj s tem človeka osrečiš.

Nekega decembrskega dne sem slišal, da se bomo odpravili na obisk k mojemu bratranecu. Z njim se zelo dobro razumeva, saj sva približno istih let. Ves dan sem razmišljal, kako bi ga presenetil. Že nekaj časa sem vedel, da si želi prav tako nogometno žogo, kot jo imam jaz. Sklenil sem, da ga presenetim tako, da mu podarim žogo, ki si jo je želel. Z očetom sva se odpravila po nakupih in kar nekaj športnih trgovin sva obiskala, preden sva našla pravo žogo. Doma sva jo postavila v kartonasto škatlo, tako bratranec ni mogel takoj ugotoviti, kaj sem mu prinesel. Ob prihodu sem mu voščil vesele praznike in mu izročil lepo zavito škatlo z rdečo pentljo. Zdelo se mi je, da bo kar počil od radovednosti in pričakovanja. Rekel sem mu, da naj kar odpre darilo. Bratranec se je usedel na tla in začel odvijati pisano škatlo. Vsi so bili zbrani okrog nje in so komaj čakali, da vidijo, kaj se skriva v njej. Nobenemu se niti sanjalo ni, kaj je v škatli, le midva z očetom sva poznala skrivnost. Ko je darilo končno odprl, je notri zagledal živo rdečo nogometno žogo, prav takšno kot si jo je želel. Obraz mu je kar žarel od sreče in ni vedel, kako naj se mi zahvali. Dogovorila sva se, da bova poleti skupaj trenirala in zabijala gole. Ko smo se vračali domov, sem bil zelo vesel. Vedel sem, da sem bratranca zelo osrečil. Joj, kako rad imam presenečenja.

Anja,
5.č

Tim Č., 5. č

Alja,
5.c

Breza

Breza, breza,
skoz vame dreza,
ko hočem zaspāt,
mi noče mira dat.

Ko pa moj oče veje ji odseka,
glasno joče se,
zraven glasno ropoče,
saj njena mami joče,
ker je tudi njej odsekal veje mogočne.

Tinaja, 5. c

Intervju z učiteljico v prvem razredu

Šolski novinarji so se pogovarjali z učiteljico Tadejo Knific.

Koliko let že učite na tej šoli?

Osem let.

Kateri razred najraje učite?

Vseeno katerega. Pomembno je le, da so učenci pridni, delovni in vedoželjni.

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Ker imam rada otroke. Otroci so sončki, od njih se veliko naučim.

Že kar nekaj časa vodite vrtnarski krožek na šoli. Ali učenci radi obiskujejo krožek? Tudi vi radi vrtnarite?

Da, učenci prvega in drugega razreda radi prihajajo h krožku. Tudi sama rada vrtnarim; vsako leto rajši.

Zakaj ste se pravzaprav odločili za vrtnarski krožek?

Ker se mi zdi pomembno, da so otroci čim več v stiku z naravo. Zanimivo je gledati živahne otroke, ki se pri delu z zemljo zelo umirijo.

Kaj vse počnete pri vrtnarskem krožku?

Posejemo semena in tako vzgojimo sadike za šolski vrt. Plevemo, spoznavamo različne vrste zelenjave, igramo pa se tudi zabavne vrtnarske igre.

Se morda spominjate kakega hecnega dogodka, ki se vam je pripetil, ko ste bili še majhna šolarka?

Seveda se ga. Moja mami je bila navdušena nad pletenjem, jaz pa nisem marala plesti volne. Ko sem napletla okoli 15 centimetrov volnenega šala, sem ga tako dolgo raztegovala, da je bil na koncu dolg 25 centimetrov. Pomislite, kar za deset centimetrov mi ga je uspelo podaljšati z rokami, he he he.

Intervju sta opravili Klara iz 5. č in Maja iz 3. c razreda

Katjuša, 3.č

Napad v vesolju

Nekega dne, ko smo bili z mlajšim bratcem in starejšo sestro sami doma, je s svetlobno hitrostjo posijal čudežni žarek, ki je našo hišo kar dvignil s tal in poletela je v nebo. Starejša sestra je bila v kopalnici in se ličila. Našla sem njeno igro, ki se je imenovala Sem v vesolju. Takoj sva se z bratcem začela igrati. Potegnila sem karto, na kateri je pisalo: Pazi, da ne zmrzneš. Z bratcem sva se hitro oblekla in se skrila. Sestrica ni vedela in je imela na sebi tanko, svileno obleko. Ko je ledeni sunek prišel do nje, je postala zamrznjena. Ko sva jo šla opozoriti, je bilo že prepozno. Na vrsti je bil bratec. Potegnil je karto in prebral: Veliko vetra. Točno takrat je nad našo hišo nastal velikanski tornado. Hitro sem vzela igro Sem v vesolju,

Tretješoleci so narisali vesolje.

Jure, 5.c

bratec pa svojega hrčka Mikija. Tekla sva v hišno odprtino, kjer sva bila varna. Bila sem na vrsti za poteg karte. Pisalo je: Napade male igrače, ki oživijo. Gledala sem in gledala ter zagledala bratčevega električnega robota. Začela sem ga tepsti z mamino metlo. Razjezil se je in postal dvakrat večji od mene. Začel je streljati. »Bratec, vzemi karto«, sem mu zaklicala, saj me je robot lovil. Bratec jo je potegnil in prebral: Pomoč prihaja!

Prišel je astronaut, ki je ukrotil robota. Naša hiša se je spustila nazaj na svoje mesto. Moja mama se je zahvalila astronautu in ga je prosila, če lahko sname čelado. Res jo je in odletel nazaj v škatlo z igro Sem v vesolju.

Mami smo povedali, kaj se je zgodilo, od začetka do konca z vsemi podrobnostmi. Sestrico pa je tako zeblo, da je bila še štiri dni pri ognjišču.

Ajda, 4. c

Jaz sem pa pogumna punčka

Nekoč je živila pogumna punčka, ki se ničesar ni bala. Ime ji je bilo Manja. Neke pozne noči je zlezla v posteljo, ugasnila luč in si predstavljala, da bo prišel strah. Ko je bilo v sobi tako temno, da nisi videl ničesar, pa četudi je bilo pred teboj, je v njeno sobo priplaval strah z zvezdo v roki. Začel je strašiti. Ko je opazil Manjo, je hitro izpustil zvezdo, ki je padla na Manjino posteljo in pobegnil. Ta zvezda je bila čarobna zvezda. Izpolnila je vsako željo. Manja je prijela zvezdo in si želela odpotovati tja, kjer je živila njena prijateljica zvezda Temnolaska. Zvezda jo je ponesla v vesolje, polno zvezd. Manja je stopila z zvezde, da bi poiskala prijateljico. Iskala jo je in iskala, a je ni našla. Šla je že mimo nje, vendar je ni opazila. Za njo je plaval strah in zvezdico opazil ter jo ugrabil. Manja je hodila in hodila po vesolju, žal ni bila uspešna pri iskanju. Nazadnje je šla po nasvet k Loncu. Povedal ji je, da je strah ugrabil njeno prijateljico. Manja se je obrnila in videla, da strah hodi za njo. Potem je prestrašen izpustil njeno prijateljico in čarobno zvezdo ter zbežal. Manja je stekla prijateljici v objem, nato pa je prijateljica Manjo postavila na njeno mesto. Sedla je na čarobno zvezdo in si zaželela, da bi prišla nazaj v njen dom. In zvezda jo je odnesla tja. Pristala je točno pod svojo posteljo in pomolila glavo izpod odeje, da bi videla, kaj se dogaja v njeni sobi. Na Zemlji je bil že dan. Iskala sta jo njena starša. Ati jo je vprašal, kaj se je zgodilo, Manja pa je mirno odgovorila, da nič.

Luka, 4. c

Dišeči cvetki

Tam na južni strani,
kjer jih sonce brani,
kjer trava zeleni,
tam, kjer miš miži,
tam se deklica sprehaja
in krtku nagaja.
In tam domujejo cvetovi dišeči.
Deklica jih išče kot malo pišče.
Da jih bo nabrala,
vse bo preiskala.
Mamici dragi jih bo nesla,
pa četudi bo brez vesta.

Alja, 5. c

Nik, 4.c

Intervju z učiteljem Maticem

Novinarki Maja iz 3. c in Klara iz 5. č razreda sta obiskali Matica Leskovarja, učitelja športa in podaljšanega bivanja.

Kaj rajši učite: ure športa ali v podaljšanem bivanju? Zakaj?

Oboje imam rad, saj se rad gibam in ukvarjam s športom. To navdušenje pa z veseljem prenašam na učence.

Kaj pri pouku športa najraje učite?

Plezanje in tek na smučeh.

Za katere slovenske športnike navijate?

Kar za vse.

Vodite tudi interesno dejavnost – lego krožek. Kako to, da ste se odločili zanj?

Ker tudi sam zelo rad sestavljam različne reči iz lego kock.

Ali učenci radi obiskujejo ta krožek?

Da, zelo radi.

Kaj vse sestavljate pri lego krožku?

Zelo različne stvari, na primer traktorje, žičnice, letala...

Ste učence že peljali na kakšno tekmovanje iz sestavljanja lego kock?

Bili smo na državnem tekmovanju iz konstrukterstva. Učenec Jaka Benedičič je bil državni prvak.

Laž ima kratke noge

Včasih se mi zgodi, da pridem domov in me računalnik tako premami, da pozabim na domačo nalogo. Nazadnje se mi je to zgodilo pred kratkim.

V šoli smo za slovenščino dobili nalogo. Ko sem prišel domov, sem takoj šel za računalnik, ker so sošolci rekli, da bodo tudi oni igrali igrico Tank online. Ob igranju igrice sem čisto pozabil na čas. Ko je prišla mami domov, sem z igrico na hitro zaključil. Ker pa sem sedel na kavču, je bilo njeno prvo vprašanje, če sem že naredil domačo nalogo. Pokimal sem z glavo in rekel, da jo učiteljica ni nič dala. Prišel je naslednji dan. Učiteljica nam je naročila, naj pokažemo domačo nalogo. Ko je prišla do mene, me je bilo zelo strah. Vprašala me je, kje imam nalogo. Prestrašeno sem jo pogledal in rekel, da sem jo pozabil, zato je zahtevala mojo beležko. Srce mi je začelo še bolj divje utripati, kajti zavedal sem se, da bo napisala obvestilo staršem. Jaz pa sem se prejšnji dan mami zlagal.

Ko sem se vračal domov, sem celo pot premišljeval, kako bom to povedal mami. Nestrpno sem čakal njen приход. Ko je stopila v sobo, me je vprašala, kako je bilo v šoli. Kar obnemel sem, zato me je vprašala, če je kaj narobe. Še vedno ji nisem zmogel povedati za podpis. Čez nekaj časa sem se opogumil in ji prinesel beležko v kuhinjo. Ko je mami videla obvestilo, je bila zelo žalostna. Meni pa tudi ni bilo vseeno, ker sem vedel, da mi ne bo več zaupala. Tega dne sem za kazen dobil na računalniku geslo.

Sklenil sem, da bom v bodoče najprej naredil domačo nalogo in če mi bo ostalo kaj časa, še igral računalniško igrico Tank online. Ne želim se več lagati zaradi igrice in s tem zanemarjati šolskih obveznosti.

Rok, 5. č

Slika v ozadju:
Ana, 3.e

DROBIŽ

Prvič na Triglavu

Poleti smo se določili, da gremo na Triglav.

Vstali smo ob petih zjutraj. Pripravili smo nahrbtnike in se odpeljali. Ko smo se pripeljali do parkirnega mesta, smo se napotili po pešpoti. Hodili smo do doline Jezerca. Tam smo pri izviru natočili mrzlo vodo v plastenko. Odšli smo naprej. Pot je šla navzgor. Ko smo prišli na Korensko sedlo, se je pot začela spuščati. Prišli smo do Vodnikove kočice, kjer se nismo ustavljali. Nato smo hodili pod skalami.

Tam smo morali nositi čelado. Razgledali smo se in videli Triglav. Kmalu je prišel moj najljubši del – jeklenice (zajle). Ko smo šli po poti naprej, smo našli primeren prostor za malico. Potem smo hodili kar dolgo. Šli smo po kamnitih stopničkih in videli še več jeklenic. Prišli smo na Kredarico. Triglav in ljudje, ki so hodili nanj, so se od tam videli zelo dobro. Na Kredarici smo še malo pojedli in popili. Potem smo šli vsi naprej, razen mami. Ona je zaskrbljeno gledala, ko je zagrmelo. Potem pa je bilo spet vse v redu. Na Triglavu smo se slikali. Ko smo prišli že skoraj dol, je začel padati dež. Na Kredarici smo prespali. Naslednji dan je sijalo sonce. S Kredarice smo šli po drugi strani. Pri naslednji koči smo se ustavili in popili malo čaja. Še nekaj časa smo hodili navzdol in videli veliko snega, ki se še ni stopil. Nikoli ne bom pozabila tega dneva, ker je bil eden najlepših dni.

Gal, 4.č

Tadeja, 5. č

Pomlad

Ko toplo sonce posije,
pomlad v naše konce pride.
Sneg se stopi,
teloh zacveti.

Ptički žvrgolijo,
saj zima odšla je.
Svoja gnezda spletajo
in veselo letajo.

Jaz bi se morala učiti,
pa tako težko je v sobi biti.
Sonce me kliče na dvorišče,
kjer je igrišče.

Tina, 5.c

Lea,
4.c

DROBIŽ

Požrešni sesalec

Sesalec požrešni je,
saj vse pojedel je.

Stanovanje blešči se,
kakor kristali.

S sesalcem kregava se,
ker torbo požrl mi je,
notri so pa zvezki,
obvestila, sporočila, pesmi.

Ojej, spet lačen je,
rože 'luštajo' se mu,
zato se sam prižge
in rože požre.

Mama se jezi,
zaradi vpitja omedli.
Za sesalcem se podim,
in se zraven zaletim.

Nato pogoltne me,
ufff, ta vrečka tesna je!

Živa, 5. c

Živa, 5.c

Moja detektivska zgodba

Nekkega sobotnega dne sta se oči in mami vrnila iz trgovine s polno vrčko sladkarij. Kot vedno jih je mami pospravila v omaro.

Naslednji dan je prišla na obisk prijateljica Sara. Želela sem ji ponuditi bombone. Ko sem odprla omaro, sem našla prazno vrčko in polno papirčkov. Takoj sem povedala mami, ki nas je vprašala, kdo jih je pojedel. Nihče ni nič rekel. Odločila sem se, da najdem kriveca. Sprva sem mislila, da je bila Teja, a sem se zmotila, saj v njeni sobi nisem našla ničesar. Šla sem pogledat še v Timovo sobo in pod njegovo posteljo sem našla cel kup papirčkov. Bila sem vesela, da sem razkrinkala tatu bombonov. Zvečer pa smo se vsi skupaj pogovorili, da če kdo kaj narobe naredi, naj to tudi prizna.

Nika, 3. c

Intervju s čistilko Anko

Novinarka Anja iz 5. č razreda se je pogovarjala s čistilko Anko Dolžan, ki skupaj s kolegico Fatko, skrbi, da imamo učenci lepo počiščene učilnice, stranišča, hodnike.

Koliko let že čistite to šolo?

27 let.

Kdaj rajši čistite šolo, dopoldne ali popoldne?

Dopoldanska izmena se mi zdi nekako boljša.

Se vam zdi, da učenci lepo pospravimo razrede po pouku?

Moram priznati, da ne preveč. Lahko bi se bolj potrudili.

Katere prostore najrajši čistite in kateri se vam zdijo najbolj zoprni za čiščenje?

Hodnike in telovadnico počistim z večjim veseljem kot pa razrede. Razrede je najtežje čistiti.

Ali čistite tudi neposredno okolico šole?

Samo pred vhodom v šolo.

Se vam zdi, da smo se učenci že dobro naučili ločevati odpadke?

Da, za to vas moram pa že pohvaliti.

Kako pa je doma, ali radi pospravljate?

Ne, sploh ne.

Kaj radi počnete v prostem času?

Zbiram znamke in star denar.

Jaša, 5.o

Izabela,

3.č

Šolski novinarji na terenu

Kokrški novinarji iz petih razredov so se podali na teren, da opravijo nekaj zanimivih intervjujev. Uspelo jim je. Bili so v trgovini na Kokrici, obiskali lekarno na Mlaki ter pokukali v Gostišče Dežman. Povsod so malo poklepetali z zaposlenimi in izvedeli marsikaj zanimivega.

Klepet v trgovini

Učenki Tisa in Alja sta v trgovini naleteli na prijazno trgovko Ireno, ki je bila pripravljena za pogovor. Gospa Irena jima je povedala, da je prodajalka na delikatesnem oddelku in da ima svoj poklic rada. Sama je kot osnovnošolka obiskovala Osnovno šolo Matije Valjavca Preddvor.

Osebno ne pozna nikogar, ki je obiskoval ali obiskuje našo šolo na Kokrici. Se pa vsak dan vozi mimo kokrške šole.

Zanjo pravi, da je na zunaj zelo lepo urejena. Notri pa še ni bila, zato o tem ne more reči ničesar. Učence z naše šole torej videva le v trgovini. No, gospa Irena predvideva, da so to naši učenci, saj se ji zdijo še premajhni, da bi hodili že na matično šolo v Kranju.

Alja in Tisa sta jo vprašali, kaj naši šolarji v maju, juniju in med počitnicami največkrat kupijo. Nista bili presenečeni, ko sta izvedeli, da je to sladoled. Gospa Irena je poudarila, da poleti večina šolarjev prihaja po sladoled.

»Zdi se mi pametno, da otroci poleti kupijo sladoled, saj te prijetno osveži, pa še bolj zdravo se mi zdi kot na primer basanje z bomboni,« je še povedala prijazna trgovka. No, dragi bralci Drobiža, zdaj veste, kaj morate storiti: brž v trgovino po sladoled!

Blaž S., 3.č

Sonce in morje

Lekarno na Mlaki so obiskale učenke Tina, Živa in Glorija. Naletele so na farmacevtko, gospo Evelin. Gospa je povedala, da se je za poklic farmacevtke odločila zato, da bi s svojimi nasveti pomagala ljudem. Na vprašanje, katerih zdravil največ prodajo, je povedala, da so to zdravila proti bolečinam. Naše novinarke so potem želele izvedeti, ali šolarji pogosto prihajajo v lekarno sami. Niso bile presenečene, ko jim je gospa povedala, da je to zelo redko in da šolarji pridejo skupaj s starši. No, še večkrat pridejo namesto šolarjev kar starši sami. Starši za šolarje velikokrat kupijo, poleg zdravil, še prehranska dopolnila z vitamini. Saj veste, tisti

dobri sladki sirupi ali pa osvežilne šumeče tablete, ki se potem lepo počasi raztapljajo v kozarcu vode.

Ker je poletje tik pred vrati, so novinarke vprašale še o tako poimenovanih poletnih pripomočkih. Farmaceutka je dejala, da za otroke priporočajo kremo za sončenje, in sicer takšno s čim višjim zaščitnim faktorjem in takšne, ki imajo fizikalne filtre. Novinarke priporočajo bralcem Drobiža, da kar sami malce pobrskaajo po internetu in odkrijejo, kaj so to fizikalni filtri. Vsekakor se ni pametno nezaščiten (torej brez sončne kreme) preveč izpostavljati sončnim žarkom. Še zlasti pa ne med enajsto in četrto uro popoldne. Takrat je sonce najmočnejše.

Novinarke so v nadaljevanju pogovora izvedele, da v mlaški lekarni poleti prodajo največ zdravil proti alergiji.

Ste vedeli, da s seboj na počitnice lahko vzamete tudi mazila in celo tablete, s katerim si pomagata, če vas slučajno ožge meduza ali če stopite na morskega ježka.

Dragi bralci Drobiža, sami se odločite, ali boste nakupili vse potrebno, da na plaži ne bo sitnosti ali pa boste previdno stopili v morje, obuti v čevlje za v vodo in z očmi na pecljih...da boste že od daleč opazili meduze. Malo šale ne škoduje, kajne! Pa veliko morskih užitkov vam privošči naše tri novinarke.

Šolski novinarji so se pogovarjali z učenci naše šole

Ema in Tinkara iz 4. č razreda sta se odpravili med tretješolce in drugošolce ter jih spraševali, **kaj najrajši delajo pred spanjem**. Takole so pripovedovali:

- Berem knjige ali stripe, včasih se igram, z bratom se šaliva. Vsak dan si mislim, da bi bil raje še pokonci. (Lovro, 3. c)
- Zelo nerad grem v posteljo. Pred spanjem gledam risanke, se igram ali berem stripe. (Ažbe, 3. c)
- Zvečer grem rad spat. Preden grem v posteljo, se tuširam. Potem berem stripe ali gledam risanke. V postelji pa se rad igram s plišastimi živalmi ali pa se igrava skupaj z bratcem. (Tibor, 3. c)
- Zvečer mi ni težko iti spat. Pred spanjem rada gledam kavbojske filme ali filme o psih. Mami mi bere pravljice, včasih se pogovarjam s sestro. (Maja, 3. c)
- Ker sem zvečer že zelo zaspan, grem prav rad spat. Preden zaspim, pa berem knjige v obliki stripov ali pa se v postelji igram z žogico. (Vid, 3. č)
- Preden grem spat, moram sam prebrati kakšno pravljico ali zgodbico. Všeč so mi knjige iz zbirke Lov na pošasti. Včasih igram računalniške igrice, še večkrat pa se igram z avtomobilčki. (Črt, 2. c)
- Ko pride čas za v posteljo, nisem vesel, saj bi bil rad še pokonci. Preden grem spat, z očkom gledava poročila, potem pa razmišljam o sanjah. (Jure, 2. c)

Pica, dunajski zrezek in pečen krompirček

Lara G., Lara Š. in Anja, novinarke iz 5. č, so se podale v Gostišče Dežman. Spoznale so prijazno natararico Polono, ki jim je za začetek povedala, da je gostilna dobila ime po priimku lastnika Lojzeta Dežmana. Izvedele so, da tam organizirajo veliko različnih zabav, ki jih organizira lastnikov sin, gospod Rok. Gre za novoletne zabave, za pustna rajanja, za martinovanje.

Lovro T., 3.c

Aljaž, 5.č

Posebej se potrudijo tudi za praznovanje rojstnih dni. Torej, če se boste bralci Drobiža slučajno kdaj odločili in za rojstni dan povabili svoje domače na sok, lahko to izpeljete prav tam. Ne, ne mislimo na zabavo s prijatelji. Za to je logično, da izberete kaj bolj 'divjega'. Spet malo šale, kajne!

Novinarke so radovedno spraševale, če se gospa natararica spomni kakega dogodka še iz njenih šolskih dni. Seveda je z nasmehom povedala, da so se enkrat ona in njeni sošolci med odmorom obmetavali z vodnimi balončki. Bilo je v večnamenskem prostoru. Kar zgodilo

se je; eden je začel in niso mogli nehati. Seveda je

sledila stroga kazen. Skoraj cel dan so potem čistili tisti prostor, dokler se ni svetil od čistoče. Na koncu so bili resnično utrujeni. Kazen mora biti, kajne?!

Gospa Polona je povedala, da sicer ne pozna nikogar, ki bi bil nekdanji učenec podružnične šole na Kokrici. Pravi pa, da se ji zdi, da naša podružnična šola stoji res na super lokaciji, praktično v naravi. Novinarke pa dodajajo še lep razgled na okoliške hribe.

Novinarke so potem še spraševale, kako se obnašajo naši šolarji v njihovem gostišču. »Hm, če pridejo z učitelji, so pridni, drugače bi pa lahko rekla, da so skoraj podivjani,« je po pravici povedala natararica.

Ja, dragi bralci Drobiža, kar hitro bo treba vsaj malo ponovno preleteti bonton. V njem ni nikjer omenjeno, da bi se smelo noretiti po javnih prostorih, kajne!

Za konec pa so novinarke želele prav za tale Drobiž izvedeti, kaj pa naši šolarji najrajši jedo v Gostišču Dežman.

»Najrajši jedo pico, dunajski zrezek in 'pomfri' krompir,« je pogovor zaključila prijazna natararica.

Naše novinarke pa so se lepo zahvalile, saj so seznanjene z bontonom, in polne vtisov in zapiskov pohitele proti naši šoli.

Lara in trije Merkurjevci

Vse se je začelo nekega poletnega petka sredi julija. Moški v beli majici je pral avto, žena poleg njega si je grizla nohte, pes pa je polulal prometni znak pri cesti. Skratka, vse je bilo mirno in tiho. Kar naenkrat pa je začel pihati veter, in to močan veter. Skoraj bi lahko rekli, da je bil tornado. Prikazala se je 200 metrov dolga in 100 metrov široka leteča vilica. Moški v beli majici se je ponesreči polil z vodo, žena poleg njega si je odgriznila vse nohte, prometni znak pa je zarjavel zaradi lulanja.

Iz leteče vilice so stopili trije Merkurjevci, ki so imeli oči velike kakor 10 grahovitih zrn. Prvi vesoljec se je priklonil in se mi predstavil.

»Jaz sem Presley. Elvis Presley« je rekel.

Drugi je dejal: »Jaz sem Jackson. Michael Jackson.«

Zadnji, najmlajši, pa je komaj izustil: »Jaz sem Bach. Johann Sebastian Bach.«

Kar nisem mogla verjeti svojim očem. To so bile znane osebnosti, ki so že umrle! Gledala

sem jih vsaj še pet minut, oni pa so mi vračali pogled. Potem sem jim rekla, da moram v

Merkur. Vprašala sem jih, če bi šli z menoj, oni pa so navdušeno pokimali, saj so mislili, da bom odpotovala na njihov planet. Jaz pa sem seveda v mislih imela trgovino. Ko smo prišli tja, so se takoj razbežali in iskati sem jih morala po celi trgovini. Ko sem jih našla, sem jih takoj odpeljala k sebi domov.

Jezna sem bila nanje, saj zaradi njih nisem mogla kupiti ničesar, pa še kupci so me začudeno gledali.

Lara, 4.c

Ljubezen

Ljubezen se v tvojem srcu zvije,
kadar te pač oblije,
ko zaljubljen si,
zapreš oči.

Če vse se v ljubezni rima,
to sploh ne štima,
ker ko te punca objame,
strela te zadane,
takrat tvoj srček poleti,
hojla, hojla dri.

Tinaja, 5. c

Slika v
ozadju:
Žiga, 4.c

Ajda, 3.c

Tačka

Naša lepa
bela mucica
kar dolgo že
živi pri nas.
Ime Tačka
smo ji dali,
z njo radi si
krajšamo čas.

Ko vidi me,
k meni priteče.
Z njo rada
se igram.
Gleda me
tako proseče,
da jo malo še
pocrkljam.

Z Rexom lonček
ves polížeta.
Rexa rada naša
tačka ima.
Čeprav to naš
je pes,
se ne gledata
kot pes in mačka.

Tina, 5. c

DROBIŽ

**Šola ostaja,
le pouk odhaja,**

saj poletje prihaja

in sonce vstaja.

